

[Helge Nielsen.]

lighed for sådant. Derfor må det efter min opfattelse også være rimeligt, at det er det offentlige, som bekoster gårdrydninger i beboelseskvarterer, hvor der ikke på anden måde kan skabes åndehuller for børn og voksne.

Boligministeren (Hastrup): Jeg forstår hr. Helge Niensens spørgsmål således, at der bag ved det ligger et ønske om, at antallet af gårdrydninger forøges.

Må jeg først sige, at hvis dette skulle være tilfældet, deler jeg helt et sådant ønske, og jeg vil bestræbe mig på at virkeliggøre det i videst muligt omfang. Indtil mere omfattende saneringer kan finde sted, er gårdrydninger en foranstaltning, som kan bidrage til at skaffe mere lys og luft og også, som hr. Helge Nielsen sagde, give børnene større muligheder for at komme til at lege.

Gårdrydninger på ejernes initiativ forekommer i praksis kun meget sjældent. Årsagen er, at ejerne ikke mener, at de har noget ud af at foretage sådanne foranstaltninger. Lovgivningen udstyrer imidlertid kommunerne med beføjelse til at påbyde gårdrydninger i et vist begrænset omfang. Inden for en 5-årig periode kan der forlanges udført arbejde af denne art inden for rammerne af en samlet bekostning på 10 pct. af ejendommens bruttoårsleje. Udgiften hertil betragtes som udgift til forbedring af ejendommens brugsværdi og kan lægges på huslejen som udgiften til andre forbedringer. Lejerne er imidlertid, som hr. Helge Nielsen ved, beskyttet af huslejenævnets kontrol med lejeforhøjelsens størrelse, således at ejerne ikke kan profitere af gårdrydninger. Gennem boligsikringsordningen er der jo tillige skabt en sikkerhed for, at lejen står i et overkommeligt forhold til indkomsten. Ved de gårdrydninger, som kommunerne kan påbyde, bliver lejeforhøjelsen på mellem 1 og 2 pct. af årslejen i disse ejendomme, altså en forhøjelse af meget beskedent omfang. Fratager man ejerne retten til at få udgiften til gårdrydninger dækket, må man forvente, at sådanne rydninger forekommer sjældnere, end det nu er tilfældet, og end det må betragtes som ønskeligt.

Der er jo også tale om en forbedring, som kommer ejendommens beboere til gode.

Det svarer til, at beboerne i nybyggeriet gennem deres leje skal dække udgifter både til drift og forrentning af bygningerne og de hertil hørende legepladser og parkeringspladser og opholdsarealer.

Jeg vil gerne oplyse, at Københavns kommune har foreslået boligministeriet, at de hidtidige bestemmelser om påbudte gårdrydninger ændres, således at der kan pålægges ejerne gårdrydninger i videre omfang. Kommunen foreslår til gengæld, at finansiering af gårdrydninger lettes gennem kommunale lån. Dette forslag er for tiden til positiv overvejelse i boligministeriet, hvor man også overvejer andre forslag, der kan bidrage til at fremme en udvikling i retning af flere gårdrydninger.

Må jeg tilføje, at det, jeg her har sagt, jo alene drejer sig om de mindre gårdrydninger, som kommer et begrænset antal beboere til gode. Går man videre, og fjernes der bygninger, som er til gene for beboere i de omliggende lejligheder, giver loven om boligbyggeri mulighed for, at staten og kommunen i fællesskab kan yde tilskud til noget sådant.

Min konklusion er altså, at de bestående retsregler ikke kan betegnes som urimelige. Jeg frygter, at gårdrydninger vil standse, såfremt ejeren skal bære byrden, men jeg mener på den anden side, at vi her står over for et problem, som den bestående lovgivning ikke har formået at løse, og at lovændringer derfor kan være påkrævet, omend måske ikke just lige præcis i den retning, som hr. Helge Niensens spørgsmål tilsigter.

Helge Nielsen: Jeg takker ministeren for svaret, som jeg vil betegne som delvis positivt. Jeg mener ikke, at spørgsmålet behøver at være så indviklet, som ministeren gjorde det til. Jeg synes, det er så enkelt, at der i de områder mangler grønne områder, mangler legemuligheder. Det er ting, som det offentlige bekoster i andre områder, og jeg mener derfor, at gårdrydninger helt og aldeles er samfundets sag; det må være samfundet, der betaler det. Jeg kan heller ikke godkende den forklaring, som boligministeren gav om, at den nye lov om boligsikring kunne klare de forhøjede lejeudgifter. Boligministeren ved jo, at i de fleste af de områder, der her er tale om, gives der ikke boligsikring til de familier. Det er ejendom-